

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 351.

Solgte Sessjon.

83de Møde.

Torsdagen den 17de Januar Kl. 1.

(Fortfat.)

Klee (fortfat): Man seer altsaa, der vil blive en meget stor Forskjel paa Transportprisen, naar man sætter Tægten saaledes, som den efter min Mening bør sættes. Anstiller man en Sammenligning med Hensyn til Tørv, som umægteligt er et meget mindre værdifuldt Brændselsmiddel, da kommer man til det Resultat, at et Læs Tørv, anslaaet til 800 Pds., og mere veie sædvanligviis ikke de almindelige Tørvelæs, kan transporteres for 2 Mk. Nu er det vel saa, at man gjerne kan sige, at det ikke paa nogen Maade kan lønne sig at forsende enkelte Læs Tørv med Jernbanen, men paa den anden Side er det ogsaa klart, at naar denne Forsendelse stæer i det Store, saa vil der opnaaes en betydelig Besparelse med Hensyn til hele Transporten. Naar vi erindre, at vi eie omtrent 4,000 Tdr. Land Tørvefoser i det nordlige Sjælland, saa vil man indsee, at der netop af disse Foser, som ogsaa de fleste af Forstembedsmændene gjøre opmærksom paa, kan indvindes en meget betydelig Vinding for Staten. Jeg har i min Betænkning kun anslaaet denne Vinding til 500 Rd. pr. Tdr. Land og tænkt mig, at den succesfuld indkom; man vilde da faae en Capital af 2 Millioner, hvoraf Renten er 80,000 Rd. om Aaret. Vi see altsaa, at Skovproductionen og Tørveproductionen vilde kunne afgive en saa stor Vinding for Staten, naar disse

Gjenstande transporteres billigt, at de Omkostninger, der rimeligviis vilde være forbundne med at garantere denne Bane, ere saa godt som for Intet at regne. En af disse Forstembedsmænd har ogsaa i den Betænkning, han afgav, da der blev anholdt om Concession for en Jernbane til Helsingør, og man i sin Tid alene forlangte, at der skulde gives fri Tørv gennem de kongelige Skove, udtrykkelig sagt, at det Tab, Staten vilde have ved at afgive fri Tørv, rimeligviis i eet Aar alene vilde blive opbeiet af den Vinding, den vilde faae ved de nævnte Products billige Transport. Det kan altsaa ikke andet end være af allerstørste Interesse i statsøkonomisk Henseende, at Staten paa en eller anden Maade understøtter denne Jernbane. Det er i hele Betænkningen hyberligere godtgjort, at Banen i og for sig maa ansees for godt rentabel; men kan der endog være Tvivl om dens Rentabilitet, hvis Sandsynlighed endvidere forøges derved, at den vil afgive et betydeligt Hjælpemiddel til Forrentningen af den sjællandske Jernbane, saa kan der alligevel ikke fra Statens Standpunkt være nogen Tvivl om, at dette Foretagende indirecte vil betale sig, og at det endog vil afgive Hjælp til at afholde de Omkostninger, vi utvivlsomt en Tidlang vilde komme til at have med Hensyn til de andre Jernbaner.

Den anden Bemærkning, jeg har at gjøre, er af mere formel Natur. Hele Udvalget er enig om, at man ikke ved at fastsætte nogen Retning skal foregive Regjeringens Bestemmelse med Hensyn til den, at man frit skal overlade til Regjeringen, om den enten kun vil